

Motion

1975/76:1088

av fru Swartz
om resekostnad för tilltalad i brottmål

Tilltalad i brottmål kallas till huvudförhandling i stämning eller genom särskild kallelse. Han skall föreläggas att vid vite inställa sig. Rätten kan även förordna att han hämtas till förhandlingen. Om brottet har begåtts på annan ort än den där den tilltalade är bosatt, eller om den tilltalade efter brottet flyttat från orten, kan inställelsen vid rätten innebära att den tilltalade måste företa en kostsam resa. Utgiften härför, liksom övriga utgifter en tilltalad kan ha i samband med rättegången, skall betalas av honom själv. Är den tilltalades ekonomiska situation sådan att han saknar möjligheter att bestrida dessa kostnader blir reglerna om rättshjälp tillämpliga.

I fall då den tilltalade efter kallelse uteblivit från förhandlingen och rätten förordnat om hämtning sker detta genom polisens försorg. När det gäller återresan och den tilltalade saknar möjligheter att bekosta denna kan han få ekonomisk hjälp enligt rättshjälpslagen.

Problem kan dock uppstå när en tilltalad efter domstolsförhandling befinner sig på ort där han ej är bosatt och på grund av penningbrist saknar möjlighet att resa hem. Risken finns att detta skapar nya problem för såväl den tilltalade som samhället.

Det vore önskvärt att rätten, då man förordnat om hämtning av tilltalade och kan förmoda att medel för återresa kanske kommer att saknas, genom kontakt med sociala myndigheter försäkras sig om att åtgärder vidtages för att ge hjälp till hemresa. De kostnader sociala myndigheter på detta sätt kan komma att få kan ju senare ersättas genom rättshjälpen.

Med hänvisning till vad som anförts hemställer jag
att riksdagen ger regeringen till känna vad som i motionen anförts
om resekostnad för tilltalad i brottmål.

Stockholm den 27 januari 1976

KERSTI SWARTZ (fp)